

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(16. heinäkuuta 2001)

Yhteisön voimassaoleva lainsäädäntö kieltää lääkkeen saattamisen jäsenvaltion markkinoille, ennen kuin komissio tai jokin jäsenvaltioista on myöntänyt siihen luvan. Markkinoille saattamista koskeva lupa myönnetään vain, jos tuotteen osoitetaan täyttävän laadulle, turvallisuudelle ja tehokkuudelle asetetut perusvaatimukset. Tarkoituksena on estää sellaisten lääkkeiden markkinointi, joiden riskit ovat hyötyjä suuremmat. Lainsäädäntöä sovelletaan kaikenlaisiin lääkkeisiin, myös yrteistä valmistettuihin.

Kansalliset viranomaiset eivät kuitenkaan käsittele yrteihin perustuvia aineita täysin yhtenäisellä tavalla, mikä on vaarana yhteisön lääkelainsäädännössä vaaditulle kansanterveyden riittävälle suojelulle. Erot liittyvät muun muassa tuotteiden luokitteluun sekä soveltamisvaatimuksiin ja menettelyihin.

Tilanteen korjaamiseksi komissio valmistelee parhaillaan perinteisesti käytettyjä yrtilääkkeitä koskevaa erillisdirektiiviä. Sen tarkoituksena on luoda erityinen rekisteröintimenettely ja säätää kyseisten tuotteiden laadun, turvallisuuden, ja tehokkuuden vaatimista erityisperusteista. Ellei yrtilääke saa nykyisen lainsäädännön mukaista lupaa tai ellei sitä rekisteröidä uuden direktiivin mukaisesti, sitä ei saa päästää yhteisön markkinoille. Tästä syystä erillistä luetteloa kielletyistä tuotteista tai aineista ei pidetä tarpeellisena eikä sellaista kaavailla valmisteilla olevaan direktiiviin.

(2001/C 350 E/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1525/01

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) ja Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) komissiolle

(21. toukokuuta 2001)

Aihe: Alankomaiden hallituksen aikomus lopettaa sosiaaliturvaa täydentävistä tuista annettuun lakiin perustuvien etuuskien maksaminen

Tammikuussa 2000 Alankomaissa tuli voimaan sosiaaliturvaetuuskien vientiä rajoittava laki (Beperking Export Uitkeringen (BEU) Wet). Sen seurauksena mahdollisuudet sosiaaliturvaetuuskien viemiseen muuttuivat: jotkut etuudet voidaan nyt viedä vain EU- tai ETA-valtioihin, jotkut EU- ja ETA-maihin sekä maihin, joiden kanssa Alankomaat on tehnyt sosiaaliturvasopimuksen, ja muihin ei ollenkaan.

Nykyisin sosiaaliturvaa täydentävistä tuista annettuun lakiin perustuvat sosiaaliturvaetuuudet voidaan viedä Euroopan unionin jäsenvaltioihin ja Euroopan talousalueen maihin.

Alankomaiden hallitus aikoo nyt rajoittaa edelleen sosiaaliturvaa täydentävistä tuista annettua lakia, minkä seurauksena kyseisten etuuskien vieminen ei enää ole mahdollista. On kuitenkin vaara, että vastaavaa yhteisön lainsäädäntöä joudutaan muuttamaan.

1. Onko komissio tämän kysymyksen esittäjän kanssa samaa mieltä siitä, että etuuskien viennin kieltäminen ei ole toivottavaa, koska se johtaisi eron häviämiseen EU:n jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliltä? Katsooko komissio, että kyseinen kieltäminen uhkaa periaatetta työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta?

2. Sosiaaliturvaa täydentävistä tuista annettu laki suojelee kansalaisia, joiden tulotaso on minimin alapuolella ja erityisesti elämäkumppaneita. Katsooko komissio, että sosiaalisen suojelun näkökulmasta on toivottavaa, että näiden kansalaisten tulot supistuvat? Salliiko komissio sen?

3. Tuleva puheenjohtajavaltio Belgia on ilmoittanut, että sen toimikaudella eräänä prioriteettina on "sosiaalinen Eurooppa", joka merkitsee myös nykyaikaista sosiaaliturvaa kaikille Eurooppalaisille. Miten Alankomaiden hallituksen suunnittelema toimenpide sopii tähän ajatukseen?

4. Alankomaiden hallitus on ilmoittanut, että kyseisten etuuskien vieminen loppuu heti kun yhteisön lainsäädäntöä on muutettu. Voiko komissio ilmoittaa, onko tämä prosessi jo käynnissä? Onko komissio esittänyt asiaa koskevia ehdotuksia? Jos prosessi on jo alkanut, onko komissio valmis keskeyttämään prosessin sen ei-toivottujen vaikutusten vuoksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(3. kesäkuuta 2001)*

Komissio haluaisi muistuttaa arvoisia parlamentin jäseniä siitä, että neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71⁽¹⁾ periaatteessa velvoittaa jäsenvaltiot antamaan niiden lainsäädännön mukaisesti myönnettäviä sosiaaliturvaetuuksia edunsaajille, jotka asuvat jonkin toisen jäsenvaltion alueella. Asetuksessa säädetään kuitenkin eräitä poikkeuksia etuuskien viennin periaatteesta. Tämä koskee erityisesti maksuihin perustumattomia erityisetuuksia, joilla on sekä sosiaalihuollon että sosiaaliturvan piirteitä, sillä edellytyksellä, että etuudet ilmoitetaan yhteisön lainsäätäjän päätöksellä mainitun asetuksen⁽²⁾ liitteessä II a. Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Snares⁽³⁾ antamalla tuomiolla vahvistettiin, että poikkeus sosiaaliturvaetuuskien viennin periaatteesta on yhteensopiva EY:n perustamissopimuksen kanssa, etenkin koska kyseessä ovat tiettyyn taloudelliseen ja sosiaaliseen tilanteeseen liittyvät etuudet. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin juuri täydentänyt tätä oikeuskäytäntöä asioissa Jauch⁽⁴⁾ ja Leclere⁽⁵⁾ antamallaan tuomiolla. Näissä tuomioissa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että sellainen etuuskien viennistä poikkeaminen, joka johtuu etuuskien lisäämisestä liitteeseen II a, ei ole sopusoinnussa EY:n perustamissopimukseen kirjatun työntekijöiden vapaan liikkuvuuden kanssa. Tämä koskee nimenomaan sellaisia etuuksia, jotka eivät ole luonteeltaan erityisiä vaan jotka kuuluvat perinteisen sosiaaliturvan piiriin.

Komissiolle on ilmoitettu Alankomaiden hallituksen toive mainita liitteessä II a etuus, josta säädetään lisää koskevassa laissa (Toeslagenwet). Tällä tavalla Alankomaat välttyisivät etuuden maksamiselta muun jäsenvaltion alueella asuville henkilöille. Näyttää siltä, että etuuden tavoitteena olisi täydentää perinteisiä sosiaaliturvaetuuksia ja siten taata edunsaajille Alankomaiden talous- ja sosiaalijärjestelmän mukainen vähimmäistulotaso.

Komissio tutkii parhaillaan mahdollisuutta tehdä ehdotus kyseisen etuuden sisällyttämisestä yllä mainittuun liitteeseen II a. Yhteispäätösmenettelyn mukaisesti myös parlamentin tulisi komission lisäksi antaa lausuntonsa asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täydentämisestä, jos tämän suuntaista ehdotusta ryhdytään laatimaan.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä, EYVL L 149, 5.7.1971. Asetus saatettu ajan tasalle 2 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL L 28, 30.1.1997).

⁽²⁾ Katso asetuksen N:o 1408/71 4 artiklan 2 a kohta ja 10 a artikla, asetuksen (ETY) N:o 1247/92 mukaisesti.

⁽³⁾ Asiassa C-20/96, Snares, 4.11.1997 annettu tuomio, Kok. 1997, s. I-6057.

⁽⁴⁾ Asiassa C-215/99, Jauch, 8.3.2001 annettu tuomio, ei vielä julkaistu.

⁽⁵⁾ Asiassa C-43/99, Leclere, 31.5.2001 annettu tuomio, ei vielä julkaistu.

(2001/C 350 E/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1531/01**esittäjä(t): Roger Helmer (PPE-DE) komissiolle***(15. toukokuuta 2001)*

Aihe: Kuudes puitedirektiivi

Voiko komissio ilmoittaa missä määrin kuudes puiteohjelma sisältää matemaattista tutkimusta?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus*(26. kesäkuuta 2001)*

Komissio on täysin tietoinen matematiikan tärkeästä roolista tieteellisessä tutkimuksessa ja sen vaikutuksista innovaatioihin. Matematiikalla on sijansa uudessa puiteohjelmassa, sillä se on mukana ensisijaisilla aihealueilla sekä toiminnassa, jolla vastataan syntyvässä oleviin tieteellisiin ja teknologisiin tarpeisiin.